

Udskriftsdato: 19. december 2025

**KEN nr 10509 af 29/01/2014 (Gældende)**

## **Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - køn - ansøgning om lån mm. - øvrige - ej medhold**

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2013-6811-05513

## Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - køn - ansøgning om lån mm. - øvrige - ej medhold

### **J. nr. 2013-6811-05513**

Klagen drejede sig om en kvinde af anden etnisk herkomst end dansk, der skyldte 54.000 kr. i boligafgift til sin andelsforening. Klager og ejendomsadministratoren indgik herefter en aftale om månedlig tilbagebetaling. Klager fandt senere ud af, at hendes månedlige ratebetaling var langt højere end de andre andelsejeres. Hun mente, at det skyldtes hendes køn og etnicitet. Den indklagede ejendomsadministrator gjorde gældende, at klager selv havde været med til at indgå aftalen efter at være blevet spurgt, hvor meget hun var i stand til at afdrage på sin gæld. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at den indgåede aftale om ratebetaling var anderledes for klager på grund af hendes køn eller etnicitet.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling formentlig på grund af køn og etnisk oprindelse i forbindelse med klagers økonomiske mellemværende med andelsboligforeningens administrator.

### **Ligebehandlingsnævnets afgørelse**

Indklagede har hverken handlet i strid med lov om etnisk ligebehandling eller ligestillingsloven.

### **Sagsfremstilling**

Klager er kvinde og af anden etnisk oprindelse end dansk. Hun er også andelshaver i en andelsboligforening.

Indklagede er advokat og antaget som administrator af den pågældende andelsboligforening.

Ved mail af 15. maj 2012 skrev indklagede til klager:

"Her er oversigten - du skylder kr. 53.331,39, og aftalen er at du forsøger at betale mest muligt nu, og så den almindelige boligafgift plus kr. 10.000 hver måned indtil gælden er betalt".

Den 24. maj 2012 rykkede indklagede for svar:

"Der er ingen penge kommet fra dig endnu? "

I mail af 25. maj 2012 svarede klager:

"Som jeg har forklaret dig i telefon jeg skal betale fra juni af min månedes boligafgift plus 10.000,00 kr indtil jeg er færdig med restancen. Jeg har også sagt til dig at jeg vil gøre mit best for at have hel beløb på en gange, men jeg har ikke fået det endnu.

Vil gerne bemærk at jeg sendt dig flere mails siden august 2011 for at have det på place. Siden januar sendt jeg emails og ringede, hver gang indbetalte penge blev returneret, og bad jer om hjælp.

Nu er vi nødt til at have tålmodighed til at løse denne sag, som har strækket sig i næsten et år."

I mail af 28. maj 2013 svarede indklagede:

"Du sagde til mig, at du ville indbetale et større beløb nu, og så resten med kr. 10.000 ekstra pr. måned, og derfor forventede jeg naturligvis også at der ville kommet et beløb inden 1. juni.

Som du ved skal I betale terminer snart, og der skal jeg have penge til betalingen.

I øvrigt må du jo også vide, at du ikke har betalt i en længere periode - det kan ikke komme som en overraskelse".

### **Parternes bemærkninger**

**Klager** gør gældende, at hun er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af det forhold, at hun kvinde og er af anden etnisk oprindelse end dansk. Klager var den eneste beboer i ejendommen, der både var kvinde og af udenlandsk afstamning.

Klager har været under et enormt pres fra indklagede i forhold til de andre beboere, som havde lettere ved at indgå aftaler med indklagede.

Da klager bad om uddybende oplysninger om de forskellige regninger, blev oplysningerne forsinket, og klager modtog både fejlagtige oplysninger og beskyldninger fra indklagede. Flere gange modtog klager slet ikke noget svar. Til sidst blev hun behandlet som en snyder med rykker og påkravsbrev (med ikke tidligere aftalt beløb). Det var meget uetisk og ulige behandling af klager i forhold til de andre beboere, der alle var danskere.

Klager skulle betale 53.000 kr. og havde aftalt en afdragsordning på 10.000 kr. om måneden med indklagede. I november måned 2012 - efter 4 måneders opfyldt tilbagebetaling - modtog klager et påkravsbrev med betaling af yderligere 14.000 kr.

Klager fandt ud af, at de andre beboere endte med en efterbetalingsordning på 2.000 kr. om måneden og uden tidsbegrænsning. Klagers nabo havde eksempelvis en mundtlig aftale om at betale 2.000 kr. om måneden.

Det tog klager lang tid at forstå, at næsten alle beboere i ejendommen havde betalingsproblemer, og at klager var den eneste, der fik et krav om betaling af ekstra 10.000 kr. om måneden i fem måneder. Klager betalte alt fra juni til november 2012. De andre beboere kunne vedblive med at betale 2.000 kr.

Resultatet var, at klager var nødt til at lukke sit firma og overgå til understøttelse.

**Indklagede** gør gældende, at der ikke er sket forskelsbehandling af klager.

I 2010 blev andelsboligforeningen rekonstrueret, og indklagede fik en henvendelse fra kreditforeningen, der spurgte, om hun ville administrere foreningen fra 2011.

I maj 2012 skyldte klager foreningen cirka 54.000 kr. i boligafgift. Klager oplyste telefonisk overfor indklagede i midten af maj 2012, at hun kunne afdrage gælden, og at hun ville betale et større beløb med det samme og herefter boligafgiften samt 10.000 kr. pr. måned, som det ses af mailsene af 15. maj 2012 og 28. maj 2012 fra indklagede samt klagers besvarelse heraf, hvor hun bekræfter, hvordan hun ville/kunne afdrage.

Foreningens aftale med klager var begrundet i, hvad hun selv oplyste - at hun kunne/ville betale - hun blev ikke stillet dårligere end andre andelshavere, fordi hun var kvinde og/eller udlænding. Foreningen tog ikke stilling til, hvad man havde gjort, hvis klager var kommet med et andet afdragsforslag, men foreningen var meget trængt økonomisk på tidspunktet, idet betaling af 3. kvartals termin nærmede sig. Klager overholdt ikke afdragsaftalen og blev rykket flere gange. Hun fik til sidst efter aftale med bestyrelsen et påkrav, og herefter traf bestyrelsen beslutning om eksklusion, hvorefter hun betalte hele restancen.

Der var en enkelt andelshaver, som havde en større restance end klager, og hun fik meddelelse om, at hvis hun ikke betalte restancen, ville hun modtage påkrav med efterfølgende eksklusion. Hun betalte hele beløbet og fik således ikke nogen afdragsordning. Denne andelshaver var kvinde og af dansk oprindelse.

I klagers tilfælde var den indgåede aftale og det efterfølgende forløb på ingen måde påvirket af klagers køn og/eller oprindelse - det var alene et spørgsmål om at få restancen betalt, og afdragsaftalen blev indgået efter klagers eget forslag.

### **Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion**

Ligebehandlingsnævnet behandler sagen om forskelsbehandling udenfor arbejdsmarkedet på baggrund af køn og etnisk oprindelse efter ligestillingsloven og lov om etnisk ligebehandling.

Nævnet finder ikke, at klager har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at hun har været udsat for forskelsbehandling af indklagede.

Der er således ikke i de fremlagte oplysninger grundlag for at formode, at indklagede i forbindelse med administrationen af klagers andelsbolig tillagde det betydning, at klager var kvinde og som den eneste i ejendommen af anden etnisk oprindelse end dansk.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

<2013-6811-05513>